

16. Forslag til lov om ændring i lov om boligbyggeri.

(Af Aksel Larsen). [A. sp. 2999].

Fremsat skriftligt ²⁴/₂ (F. sp. 3221). 1. beh. ¹⁷/₃ (F. sp. 4115). Partiernes ordførere: Carl P. Jensen, Lorentzen, Thestrup, Kirsten Gloerfelt-Tarp, Niels Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen. Henvist til samme udvalg som forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af terminsydelserne vedrørende lån ydet i henhold til byggestøttelovene af 1938, 1941 og 1946.

Lovforslaget havde følgende indhold:

I lov nr. 356 af 27. december 1958 om boligbyggeri affattes § 2, stk. 3, således:

„For at sikre opfyldelse af lovens formål kan boligministeren træffe foranstaltninger til *regulering af al bygge-, anlægs- og nedrivningsvirksomhed*, herunder fastsættelse af tidsfrister for såvel støttet som ustøttet byggeri og kontrol med, at boligbyggeri, der igangsættes, opfylder de i § 1 givne forudsætninger.“

Det var ved fremsættelsen ledsaget af følgende bemærkninger:

„Ifølge § 1 i lov om boligbyggeri af 27. december 1958 er det lovens formål „at tilvejebringe en boligbestand af en sådan størrelse og med en sådan husleje, at de boligsøgende får en rimelig mulighed for at skaffe sig en efter deres økonomi og familieforhold passende bolig.“ For at sikre, at dette formål tilgodeses, bemyndiges boligministeren ifølge lovens § 2, stk. 3, „i øvrigt til at træffe midlertidige foranstaltninger til regulering af bygge- og anlægsvirksomheden.“

Erfaringerne siden lovens ikrafttræden viser imidlertid, at boligbyggeriet har udviklet sig i en sådan retning, at de færreste boligsøgende får en rimelig mulighed for at skaffe sig en efter deres økonomi og familieforhold passende bolig. *De sociale og almennyttige boligselskabers såvel som kommunernes boligbyggeri* er praktisk talt gået i stå, hvorimod der igangsættes et betydeligt boligbyggeri på privat finansieringsbasis, men i de allerfleste tilfælde til en husleje, som må anses for uoverkommelig for boligsøgende med jævne indtægter. Ydermere har denne udvikling medført, at *saneringen af usunde boliger er ved at gå i stå*.

Formentlig skyldes dette, at bestemmelsen i § 2, stk. 3 er for uklart og vagt formuleret, bl. a. fordi der i det samme stykke af paragraffen tales om fastsættelse af tidsfrister for det støttede byggeri — altså modsætningsvis ikke for det ustøttede byggeri — og endvidere fordi der kun tales om *midlertidige* foranstaltninger. Endelig også fordi bemyndigelsen ikke tillige direkte sigter på det væsentlige,